

pühha pühhitseda.*) Leikuse tded on lõppetud, ja leik koggutud ja paigale pantud, mis põllud, ja ajad meile üllespiddamiseks kandnud ja andnud. Olgo nüüd põllomees ehk muu ameti ja seisuse inimene; leik ellame sennest, mis maa kannab, ja lodame ja otame igga aasta wiljalist suid ja rohkeste õnnistud uudse aega. Taewa Jēsa õnnistab küll omma iggawesest petud targa nouu järrele maad ühhel aastal ennam kui teisel; agga ärge nurrisegem sellepärast temmaga, sest et sellegagi meile ennam head teeb, kui suurem hulk ei oska egga moista ärraarwata. Olgo siis se leikuse-pühha meile ühheks järrelemõtlemisse päwaks, et piisutki Loja surest

*) Ue kirriko-seaduse järrele pühhitsetakse igga aasta, pärast Mihkli-päwa, esimest pühhapäwa Leikuse-pühhaiks.

majapidamisest ja temma armo andide jaggamisest woiktime märku wõtta ja arwu sada, kuidas sellega diete ellada, mis temma meile rohkeste õnnistanud, ning kuidas sedda, mis kašsinamašte olleme sanud, nenda kokkohoida ja pitkendada, et teise leikuse ajani pudusetau lastaksime.

Et rahwale leik sedda tähhendada ja mele tulletada, on konštoriumi-kohtus kirriko-õppetajatele sanna andnud, tänna epistli ašsemel koggodussele etteluggeda, mis Paulus ommas teises romaatus, Korintuse-rahwale kirjutud, ühheksama peatükki kuendamast kümnest salmist sadik üllespannud, ja nende sanna-de juhhatamist mõda, jutlust tehha. Agga Paulus kirjutab Korintuse-rahwale nenda: